యువ కిశోరం

ఫైనలియర్ బి. ఏ. చదువుతూన్న సుదర్శనానికి బోలెడు విషయాలు తెలుసు. ఏ చిత్రం ఎప్పుడు విడుదల అవుతుందో తెలుసు. ఏ థియేటరుకు ఏ చిత్రం వస్తుందో తెలుసు. ఏ చిత్రానికి ప్రభుత్వ అవార్డు లభిస్తుందో, ఏ చిత్రం ఎన్ని రోజులు పోతుందోకూడా చెప్ప గలడు. ఏ టెర్రిలిన్ బట్ట ఎంత ఖరీదు చేస్తుందో సులభంగా చెప్ప గలడు. ఇలా అతనికి తెలిసినవన్నీ జాబితా తయారుచేస్తే పెద్ద ఉద్గ్రంథ మవుతుంది. అవన్నీ అప్రస్తుతం. ప్రస్తుతం సుదర్శనానికి తెలియంది ఒకటి ఉన్నది. అది ఎదురింట్లో వున్న హేమ విషయం.

హేమ తన్ను ప్రేమిస్తున్నదా లేదా అన్నది సుదర్శనానికి అంతుపట్టని విషయం!

హేమ అందమైన అమ్మాయి. ఆ అందం చూస్తే కళ్లు చల్ల బడతాయి· ఆ అమ్మాయి నడుస్తే అద్భుతంగా ఉంటుంది. నిడుపాటి జడ గడియారం పెండ్యులంలా వూగుతూ పిరుదులమీద లయ బద్ధంగా తాళంవేస్తూ వుంటుంది.

అంత అందమైన హేమ — ఎప్పుడూ టెర్రిలిన్ చీరలో వుండగా సుదర్శనం చూడలేదు. కనీసం ఫుల్‌వాయిల్ చీరలో వుండగానన్నా చూడలేదు. ఆ అమ్మాయి ఎప్పుడూ పేరులేని నాసి రకం చీరలే కడుతుంది. వాటికైనా ఒకటిరెండు చిరుగులు. అట్లా వున్న హేమను చూస్తే సుదర్శనానికి బోల్డు కోపం, బోల్డుదుఃఖం జమిలిగావచ్చి బావురుమనాలపిస్తుంది.

మొదటిసారిగా సుదర్శనం హేమను నాలుగుమాసాల కిందట చూచాడు. అంతకు మునుపు సుదర్శనం హాస్టల్లో వున్నాడు. రెండేళ్ల హాస్టలు జీవితం సుదర్శనంలో ఎక్కడలేని అసంతృప్తినీ కలిగించింది.

పేకాట, చచ్చు సెక్సు పత్రికలు తప్ప మరో ఆకర్షణ లేదు-హాస్టలు జీవితంలో. హాస్టలు బయట వున్నవారికి — అనుభవాలు సంపాదించేందుకు రకరకాల అవకాశాలు వున్నాయి. అనుభవాలు సంపాదించాల్సిన వయసులో జైలులాంటి హాస్టల్‌లో వుండడం ఏవిధంగా చూచినా సమర్థనీయంగా కన్పించలేదు సుదర్శనానికి. అందుకని రూం కోసం అన్వేషణ మొదలు పెట్టాడు.

అన్ని సదుపాయాలు వున్న రూములు చాలానే తగిలాయి — తగలంది, అనుభవాలకు అనుకూలంగా వున్న పరిసరాలు!

ఒక సుప్రభాతాన సుదర్శనం సైకిలుమీద వెళుతున్నాడు. ఉన్నట్టుండి సైకిలుకు బ్రేకులు పడ్డాయి. అదే సుదర్శనం హేమను చూడటం. హేమ యింటిముంగల నిలబడి ఒక చిన్న అబ్బాయికి ముఖం కడిగిస్తోంది. కాసేపు సుదర్శనం కనురెప్పల్లో చలనం ఆగింది. కళ్లు జిగేలుమనిపించే బ్యూటీ, ఈ మారుమూల సందులో వుండటం సుదర్శానాన్ని చకితుణ్ని చేసింది. ఉన్నట్టుండి ఎదురుగా వున్న మేడమీదికి సుదర్శనం దృష్టి మళ్ళింది. 'టులెట్' అన్న బోర్డు వ్రేలాడుతోంది మేడమీద. బట్టీపెట్టిన ప్రశ్నలే కొశ్చన్ పేపర్‌లో చూచినంత ఆనందం కలిగింది. ఒకక్షణం ఆలోచించి, మెల్లగా ఆ అమ్మాయి దగ్గరకు వెళ్లి నిలబడ్డాడు. లాగిపెట్టిన కాటుక కళ్ళతో, హేమ ప్రశ్నార్థకంగా సుదర్శనం వైపు చూచింది.

"ఆ మేడమీది గది బాడుగకు యిస్తారా అండీ?" అన్నాడు.

'బోర్డుందిగా. ఇవ్వొచ్చు.'

'థాంక్స్.'

'నోమెన్షన్.'

హేమ యింట్లోకి వెళ్ళింది. ప్రతి కదలికలోనూ ఆకర్షణ వుంది. ఆ అమ్మాయిది కంఠంకాదు, వీణ. యేదో శాపంమూలాన ఈ పెంకుటింట్లో అవతరించింది. సుదర్శనం గాఢంగా నిట్టూర్చి సైకి లెక్కాడు.

సరే, ఆరాత్రి యేడుగంటలకి సుదర్శనం గది ప్రవేశం జరిగింది. పక్క పరచి పడుకున్నాడు గాని నిద్రపట్టలేదు. కన్ను మూసినా తెరచినా ఒకటే దృశ్యం. రాత్రి యే ఒంటిగంటకో కలత నిద్రపట్టి డ్రీమ్‌సీక్వెన్సులు మొదలయ్యాయి.

అందులో హేమ నిరస్తభూషణ కాదు. మెడలో జిగేలుమనే రవ్వల నెక్లెస్, వంపుల్ని సొంపుల్ని స్పష్టంగా బయటపెట్టే డ్రెస్, మత్తెక్కించే పరిమళాలు—తనతో అతుక్కుపోయి తనలో ఒకటిగా అయిపోయిన ఆ అమ్మాయి—ఓహ్—అద్భుతమైన సినిమాకల!

కల చెదిరింది, తను చదవని ప్రశ్నలు - పరీక్ష పేపర్లో కనిపిస్తే ఎంత బాధ కలుగుతుందో-అంత బాధ పడ్డాడు!

ఉదయం పదింటికి కాఫీ త్రాగి, యేదో వారపత్రిక ముందేసుకొని ఆ అమ్మాయిని గురించి ఆలోచిస్తున్నాడు, తలుపుదగ్గర చప్పుడై తలెత్తి చూచాడు. ఎవరో ముసలాయన గడ్డం పెరిగి, బట్టలుమాసి, దీనంగా వున్నాడు. సుదర్శనానికి చిరాకు కలిగింది.

"మీరూ...."

"నేను బాబూ! ఎదురింట్లో వుంటున్న రంగనాథాన్ని. యేమీ తోచక పోతేనూ...."

ఆ అమ్మాయ తండ్రి కామాలు, విడుదలయిన పిక్చరుకి మొదటిరోజు మొదటి ఆటకు టిక్కెట్టు దొరికినంత సంతోషం కలిగింది. వినయం ఉట్టిపడేట్లు రెండు చేతులూ ఎత్తి నమస్కరించి ఆహ్వానించాడు. ఆ ముసలాడు కాసేపు కూర్చుని ఆ మాటా ఈ మాటా మాట్లాడి వెళ్లాడు. ఉన్నకాసేపూ ఆ ముసలాడితో సుదర్శనం వరమీయవచ్చిన వేల్పుతో మాట్లాడినట్టు మాటాడాడు. ఉపకరిస్తాయేమోనని సుదర్శనం ఎన్నో విషయాలు రాబట్టాడు అయన్నుంచి. రంగనాథంగారు బడిపంతులుగా పనిచేసి రిటైరయ్యారు. ఐదుమంది

సంతానం, హేమ పెద్దది, యేదో ఆఫీసులో గుమాస్తాగా పనిచేస్తోంది. హేమకన్నా చిన్నవాళ్లు నలుగురూ చదువు కుంటున్నారు.

హేమ, తను ఆరాధించే హేమ-గుమాస్తాగా పనిచేస్తూందన్న విషయం సుదర్శనానికి బాధ కలిగించింది. లేదు. ఇలా జరగడానికి వీల్లేదు అనుకున్నాడు పిడికిలి బిగించి. ఎలా జరగడానికి వీలుందో తేల్చలేక పిడికిలి వదులుచేశాడు.

రోజులు గడుస్తున్నాయి. యే అనుభవాలు ఆశించి, సుదర్శనం ఆగదిలో చేరాడో, ఆ అనుభవాల తాలూకా ఛాయలన్నా సుదర్శనం కళ్ళకు కన్పించలేదు. సరిగ్గా పదింటికి హేమ క్యారియర్‌తో ఆఫీసుకు బయలుదేరుతుంది. మళ్ళీ ఆరింటికి ఇంటికి వస్తుంది. ప్రళయం జరిగినా, సుదర్శనం ఉదయం పదింటికి, సాయంత్రం ఆరింటికి, మేడమీదినుంచి దీనంగా హేమవైపు చూస్తాడు. ఒకసారి హేమ చూపు సుదర్శనంమీద పడుతుంది. కాని ఆ చూపులో ఏ భావం ప్రదర్శించకుండానే తనదారిన తాను పోతుంది. అట్లా వెళ్తున్న హేమను చూస్తే సుదర్శనానికి ఏడవాలనిపిస్తుంది.

రాత్రి పడుకుంటే మొదటిరోజు తనతో మాట్లాడిన హేమ కళ్లలో మెదులుతుంది. తనతో మాట్లాడిన రెండు మాటలూ, 'బోర్డుందిగా ఇవ్వచ్చు' 'నోమెన్షన్' చెవుల్లో మాటిమాటికీ వినిపిస్తాయి. ఆ తర్వాత నిద్రలో రకరకాలైన కలలు! ఉదయం, 'కడకు మిగిలింది ఈ కలలేనా' అంటూ విచారంగా సినిమాలో హీరోలాగా పాడుకుంటాడు.

ఈ స్థితిలో కాలాన్ని ఈడ్చుకవస్తున్న సుదర్శనానికి ఉన్నట్లుండి పిడుగులాంటి వార్త చెవిని పడ్డది. ఉదయం పదింటికి నీటుగా టాయిలెట్ అయి, మేడమీద నిలబడి హేమ దర్శనంకోసం ఎదురు చూస్తున్నాడు. పది — పదింపావు—పదిన్నర - చిత్రం హేమ క్యారియర్‌తో బయటికి రాలేదు. కాసేపటికి రంగనాథంగారు పైకి వచ్చారు.

"రండి కూర్చోండి" సుదర్శనం కుర్చీ చూపించాడు. రంగనాథంగారు అస్తిమితంగా కూర్చొని తల గోక్కుంటున్నాడు. కాసేపున్నతర్వాత "నీకు కాలేజీ టయిమైందల్లేవుంది" అన్నాడు.

'ఫస్టవర్ లీజరు లెండి. ఏదన్నా పనిమీద వచ్చారా?' అన్నాడు సుదర్శనం,

'పనిమీదే వచ్చాను. ఇవ్వాళ హేమకు పెళ్ళిచూపులకు వస్తున్నారు, ఒక పాతిక రూపాయలుంటే సర్దుబాబు. మళ్ళీ అమ్మాయి జీతం రాగానే యిస్తాను. అలాగే ఈ కుర్చీలు పట్టించుక పోతాను' అన్నాడు.

సుదర్శనం గుండెల్లో బాంబు పేలినంత పనయింది. గొంతు పెగల్లేదు. జేబులో పాతిక రూపాయలుతీసి ఆయన చేతిలో పెట్టాడు. రంగనాథంగారి అబ్బాయి వచ్చి కుర్చీలు పట్టుకెళ్లాడు. నిర్జీవంగా సుదర్శనం గదికి తాళం వేసి కాలేజీకి బయలుదేరాడు.

హేమకి పెళ్ళిచూపులు! ఇంతకన్న అనర్థంలేదు. తను ఒక వరంగా భావిస్తున్న హేమని ఎవడో గద్దలా తన్నుక పొయ్యేందుకు వీల్లేదు. వీల్లేదు. సుదర్శనం బిగించిన పిడికిలిని వదలనే లేదు. కాలేజీ, లెక్చరర్స్, విద్యార్థులు ఎవరూ కనిపించడంలేదు. స్పష్టంగా కనిపిస్తున్నది పెళ్ళికూతురు వేషంలో హేమ.

సాయంత్రం ఐదింటికి రూముకొచ్చాడు సుదర్శనం. బయట కూర్చొని హేమ తమ్ముడికి పాఠం చెబుతోంది. సుదర్శనానికి హేమ కొత్తగా కనిపించింది. ఇవ్వాళ చెవుల్లో రింగులు వున్నాయి. మెడలో ఒంటిపేట గొలుసు. తలనిండా సన్నజాజులు. బహుశా పెళ్ళిచూపులకు అలంకరించుకొని వుంటుంది.

తమ్ముడికి పాఠంచెబుతున్న హేమ యథాలాపంగా సుదర్శనం వైపు చూసింది. తకీమని సుదర్శనం కళ్ళతో మాట్లాడాడు. "హేమా నన్ను అన్యాయం చెయ్యకు. నేను నీవాణ్ని. నీకోసం ఇక్కడ

తపస్సు చేస్తున్నాను—" ఇట్లా వుంది ఆ ధోరణి. హేమకి ఆ భాష అర్థమయిందో లేదో కాని చూపులు మల్చుకొని మళ్ళీ తమ్ముడికి పాఠం చెప్పడంలో లీనమయింది.

సుదర్శనానికి పిచ్చెత్తినట్టయింది. హోటలుకు వెళ్ళబుద్ధి కాలేదు. రాత్రి నిద్రలో భయంకరమైన కలలు వచ్చాయి. హేమను ఎవరో కత్తులబోనులో వుంచారు. చుట్టూ రాక్షసులు. తను అందర్నీ చిత్తుజేసి ఆమెను విడిపించాడు. హేమ లేడిపిల్లలా చెంగున దూకి తన్ను వాటేసుకుంది.

కసవు వూడ్చే అమ్మాయి కలను పాడు చేసింది. తన జీవితమే పాడు కాబోతోంది, మంచం మీదనుంచి లేచాడు. రాత్రి అన్నం తినకపోవడం మూలానా కాస్త నీరసంగా వుంది. ఓపిక తెచ్చుకొని హోటలుకెళ్ళి టిఫిన్‌చేసి రూంకు చేరుకున్నాడు.

ఇన్నాళ్లూ తను హేమ దొరికితే అవసరానికి ఉపయోగించు కోవాలనుకున్నాడు. హేమ దేవతలాంటి అమ్మాయి. తను తప్పుగా ఆలోచించాడు. గృహిణిగా, ప్రేయసిగా తన జీవితంలో ఆమెకు పవిత్రమైన స్థానం యివ్వాలి. అప్పుడే ఆమె తనకు దక్కే అవకాశం వుంటుంది. లేకపోతే ఆమె తనకు దూరమవుతుంది.

ఈ ఆలోచనతో సుదర్శనం హృదయం తేలిక అయింది. గబగబా డ్రెస్‌చేసుకొని రంగనాథం ఇంటిముందు నిలిచాడు. బయట హేమ కొంగు బొడ్లో దోపి కుచ్చెళ్లు ఎత్తి కట్టుకొని, కళ్ళాపి చల్లు తోంది. అరటి బోదెల్లా నిగనిగ లాడుతున్న కాళ్ళమీద సుదర్శనం దృష్టి నిల్చింది. హేమ కాస్త సిగ్గుపడ్డది.

"నాన్నగారు యింట్లో వున్నారా?"

"లేరు, ఎక్కడికో వెళ్ళారు" అంది. చాలారోజుల తర్వాత మళ్ళీ వీణాస్వరం వింటున్నాడు. వళ్ళు పులకించింది. ఇంకా రెండు మాటలు మాటాడాలనిపించింది. కాని ఆమె పనిమీద వుంది. గదికి తిరిగొచ్చాడు.

గదిలో కూర్చుని, రంగనాథంగారు వచ్చిన తర్వాత, మాటాడ వలసిన విషయాల్ని గురించి ఆలోచిస్తున్నాడు.

కాసేపటికి హేమ గదిలోకి రావడంచూచి సుదర్శనం తబ్బిబ్బు అయిపోయాడు.

"మీరా? కూర్చోండి" అన్నాడు. ఆశ్చర్యం నుంచి తేరుకొని- హేమ కూర్చోలేదు. చేతిలో వున్న ఐదు రూపాయలనోట్లు ఐదు టేబిల్ మీద వుంచి "నాన్నగారు తీసుకున్నారటగా! ఇందాక మీరు డబ్బుకోసమే వచ్చారేమోనని తెచ్చాను" అంది.

'అబ్బెబ్బె! డబ్బుకోసం రాలేదు' అన్నాడు సుదర్శనం.

హేమ వెళ్ళబోతోంది.

గదిలో ప్రవేశించిన అదృష్టదేవత అదృశ్యం కాబోతోంది! ఆపాలి!

'ఉండండి. మీతో ఒక విషయం మాటాడాలి' అన్నాడు సుదర్శనం.

హేమ ఆగింది. బొటనవేలు నేలకు రాస్తూ నిలుచుంది. ఇట్లాంటి శుభగడియ సమీపిస్తుందని సుదర్శనం వూహించలేదు. వూహించివుంటే ఏం మాటాడటానికైనా తోచేది. అయినా తప్పదు. తన హృదయం ఆమెకు వెల్లడించాలి. ధైర్యం తెచ్చుకొని! 'హేమా, నిన్ను నే ప్రేమించాను' అన్నాడు. ఇంతదాకా నేలకు వాలివున్న హేమ తల పైకి లేచింది. సన్నగా నవ్వి, 'అందరి ఆడపిల్లల్లాగే నాకు పెళ్ళి ముఖ్యం' అంది.

'నీకా భయమక్కర్లేదు. పెళ్ళి చేసుకుంటాను' అన్నాడు సుదర్శనం ఉద్వేగంగా.

హేమకు ఆశ్చర్యం కలిగింది. 'సరే! నాన్నగారితో మాటా డండి. అదైనా అమీతుమీ ఈరోజు తేలిపోవాలి. నిన్న ఒక సంబంధం వచ్చిన విషయం మీకు తెలుసనుకుంటాను. కట్నం

కానుకలు అక్కర్లేదంటున్నారు. నాన్న అదే ఖాయం చేద్దామనుకుంటున్నారు' అంది.

'నిజం చెప్పు హేమా! ఆ సంబంధం నీకిష్టమేనా?' అన్నాడు సుదర్శనం.

'కట్నమిచ్చే తాహతు వుంటే యిష్టా యిష్టాలు. ఆ తాహతు లేకపోయినాక ఎక్కడికక్కడ సరిపెట్టుకోవడమే మంచిదేమో!' అంది

'ఇష్టంలేని పెళ్ళికి అంగీకరిస్తావా హేమా? అలా జరగడానికి వీల్లేదు. నేను చేసుకుంటాను. నేనంటే యిష్టమేనా?' అన్నాడు సుదర్శనం.

ఇష్టమో అయిష్టమో హేమ చెప్పలేదు.

"రండి! నాన్నగారితో కలిసి మాటాడి పెళ్ళి ఏర్పాటు చేద్దాం' అంది హేమ.

యువకిశోరం కొంచెం సందిగ్ధంలో పడ్డాడు. నీళ్ళునమిలాడు. 'మానాన్నతో మాట్లాడి ఆయన్ను ఈపెళ్ళికి వొప్పిస్తాను. నాకా విశ్వాసం వుంది. మీరు కొంచెం టయిమ్ ఇవ్వాలి' అన్నాడు.

అమ్మాయి తల అడ్డంగా వూపింది 'లాభంలేదు. ఈరోజు పోస్టుకి అవతలి వాళ్ళకు మా నిర్ణయం తెలియ చెయ్యాలి. మీరు స్వయంగా ఒక నిర్ణయానికి రాగలిగితే, సాయంత్రంలోపల నాన్నగారితో మాటాడండి' అంటూ హేమ వెళ్ళిపోయింది.

సుదర్శనం హతాశుడయ్యాడు. కాసేపు గదిలో అటూఇటూ పచార్లు చేశాడు. కాసేపు జుట్టు పీక్కున్నాడు. నాన్న ప్రమేయం లేకుండా పెళ్ళిచేసుకుందా మనుకున్నాడు. ఒకడుగు ముందుకు వేశాడు. హిరణ్యాక్షుడిలా సుదర్శనం నాన్న కళ్ళముందు మెదిలాడు. దాంతో కాళ్ళకు బ్రేకులు పడ్డాయి. కళ్ళకు నీళ్ళు వచ్చాయి. ఏం చెయ్యడానికి పాలుపోక 'నేను భగ్నప్రేమికుడిని' అనుకున్నాడు. భగ్నప్రేమకు చిహ్నంగా ఆ రాత్రి నిద్రమేలుకొని రెండాటలు చూచి తెల్లారి ఆ గది వదిలి మరొక గది వెతుక్కుంటూ బయలుదేరాడు.